

Äntligen hemma! Plats för konstlärare på Sankt Persgatan 86.

Foto: ACS

Välkommen! Nya Konstforum öppnar 20 augusti

Kl. 13.00 **OLLE VIKMÅNG** INVIGER. VERNISSAGE FÖR **MALIN LAGERS** BRODERI.

Äntligen dags att öppna dörrarna för alla medlemmar och övrig konstpublik!

Under sommaren har vi gjort fint i nya lokalen på Sankt Persgatan 86. Galleriet är fräscht med släta väggar och god belysning. Kontor och övriga lokaler ljusa och med högt i tak.

Olle Vikmång är kommunstyrelsens ordförande i Norrköpings kommun. Han har tidigare varit engagerad ordförande för kultur- och fritidsnämnden.

Uppskattade konstnären Malin Lager ställde ut sina broderade verk på Konstforum 2013. Nu är hon tillbaka.

”Trådpoesi” har konstnären valt att kalla sin utställning med naturbilder och porträtt, som karaktäriseras av fotografisk skärpa och sagolik ljusmagi. Tekniken är symaskinsbroderi. Tygbitar och finaste trådstygn i tusen nyanser.

Läs mer om Malin Lager på sidan 2.

Utställningar hösten 2022

- **Malin Lager.** 20/8–4/9
- **Jacob Ortmark.** 9/9–25/9
- **Tomas Herngren.** 1/10–16/10
- **Elin Redin.** 22/10–6/11
- **Saga Wendotte.** 12/11–27/11
- **Julutställning.** 3/12–18/12

Vill du vara gallerivärd?

Vi behöver hjälpas åt att hålla galleriet öppet. Det är alltid någon ur utställningsgruppen som tar huvudansvaret men vi blir gärna fler gallerivärddar, främst på helgerna.

Du får möjlighet att djupstudera konsten och kanske även träffa konstnären. Och så är roligt att arbeta tillsammans. Ta chansen! Mejla anncharlotte.sandelin@gmail.com

Styrelsen Helena Hasselberg *ordförande*, Kaj Lahtikivi *kassör*, Emil Hamberg *sekreterare*.

Övriga medlemmar: Roger Nilsson Hallen, Åsa Wernmarker, Monika Jernelius och Hans Erikson.

Suppleanter: Anna-Karin Tholerus, Viveca Lindberg, David Johansson, Mikael Parr och Ann-Charlotte Sandelin.

Textilt måleri mellan fotografi och sagans ljusmagi

"Om du har en känsla för objektet så finns ingen gräns". Det är inte Malin Lagers ord, hon citerar amerikanske 1900-talsmålaren Andrew Wyeth, en av sina förebilder.

Malin Lager, som gästade Konstforum 2013, inleder galleriets återstart i nya lokalen på S:t Persgatan 86. Då, för nio år sedan, visade hon porträtt och stadsvyer.

– Porträtt är en utmaning. Människan som hon är, rakt upp och ner, säger Malin Lager och lyfter fram en annan förebild, Chuck Close som slog igenom med stora blyertsporträtt på 1960-talet.

En hel del har hänt när hon nu åter visar porträtt, rent synbart har motiven växt från ansikte till helfigur. Som "Rune", en äldre man i en bekväm fåtölj. Hans kläder berättar om en man med ett förflutet. (*se kortet ovan*).

– Rune var en stor personlighet som närmade sig sitt slut, jag ville gestalta hur han blickade framåt med all sin livserfarenhet.

Det var i Monterey i Kalifornien som Malin Lager mötte Joyce Lee. Malin var på besök och

Joyce Lee.

hade som så ofta kameran med sig.

– När jag kommer in i hennes kök så har hon den här fantastiska väggen.

Det händer i stunden. Man får bara hänga med och ta det.

Enkelt förklarar skapar Malin Lager sina bilder genom att bygga upp motivet med tygbitar på ett underlag. Så kommer symaskinen fram, en stabil och outslitlig Pfaffmaskin från 1984. I lager på lager "laverar" hon med tråden för att få fram ljus och färgnyanser. Stygn läggs till stygn i djup koncentration.

Naturen har vuxit fram som motiv under de senaste åren och den tar hon med till Konstforum. Åter är det fotografisk skärpa i "Gräs I", men än mer en sagans ljusmagi.

Obeskrivbart? Många har försökt men kanske dessa ord, motiveringen till Prins Eugen-medaljen för framstående konstnärlig gärning, lyckas bäst:

Med ett oändligt antal stygn i lika många färgnyanser skapas Malin Lagers konst.

Motiven fokuserar ofta på detaljer – som en gren, en lav, en gatsten, en vattenpuss – och det är genom dessa som världen blir synlig och livet skönjbart. Och tiden. Malin Lagers bilder är och handlar om tid. Tiden att skapa och tiden att leva, om människan som under sin tid på jorden lämnar spår.

– Tiden och motståndet ger utveckling i arbetet. Det handlar om att gräva fram till djupaste källan. Andrew Wyeth säger "Ones art goes as far and as deep as ones love goes." ●